

Vechiul parc

Maria Ieva

S-au adunat prin parc grămezi
De frunze palide de-arțar
Și pădăii cu ochii verzi
Zâmbesc spre soare tot mai rar.

Salcâmi triști privesc tăcuți
Spre frunzele de tei zimțate
Și de uimire rămân muți
Platanii goi pe jumătate.

Mai jos o salcie pletoasă
S-a 'ngălbenit de-atâtea doruri,
Doar iarba pare mai voioasă
Când greierii ne dau onoruri.

Aleile-s de-acum pustii,
Copiii au plecat la școală;
Emoții noi, speranțe vii,
Aștern sfioși pe-aceeași coală.

Un pin stă drept în vechiul parc,
Chemarea toamnei mă-nfioară,
Mă-ntind spre ceruri ca un arc
Și simt un înger cum coboară.